

ОБ'ЄКТИВНІ ТА СУБ'ЄКТИВНІ ЧИННИКИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПРАЦІВНИКІВ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ

Шаповал А. О.

студент 4 курсу ОР бакалавр
спеціальність 231 «Соціальна робота», ФПСР

Керівник: Кременчуцька М. К.

к. психол. н., професор кафедри соціальної роботи ФПСР

Працівники соціальної сфери відіграють важливу роль у суспільстві, надаючи підтримку та послуги нужденним людям. Їхня робота часто буває складною та емоційно виснажливою, що може призвести до емоційного вигорання.

Емоційне вигорання - це стан психоемоційного виснаження, який характеризується почуттям втоми, апатії та цинізму. Воно може мати негативні наслідки як для самих працівників, так і для людей, яким вони надають послуги.

Емоційне вигорання включає в себе об'єктивні та суб'єктивні чинники[1].

Об'єктивні чинники

Існує багато об'єктивних чинників, які можуть сприяти емоційному вигоранню працівників соціальної сфери. До них належать:

Високе навантаження на роботу: Працівники соціальної сфери часто мають справу з великою кількістю клієнтів і мають обмежений час та ресурси для того, щоб надати їм необхідну підтримку.

Низька заробітна плата: Працівники соціальної сфери, як правило, отримують низьку заробітну плату, що може призвести до фінансових труднощів і стресу.

Небезпечні умови праці: Деякі працівники соціальної сфери стикаються з небезпечними умовами праці, наприклад, коли вони працюють з жорстокими клієнтами або в небезпечних районах.

Відсутність підтримки: Працівники соціальної сфери можуть не мати достатньої підтримки з боку своїх керівників, колег або клієнтів.

Суб'єктивні чинники

Крім об'єктивних чинників, існує також низка суб'єктивних чинників, які можуть сприяти емоційному вигоранню працівників соціальної сфери. До них належать:

Особистісні характеристики: Деякі люди більш схильні до емоційного вигорання, ніж інші. Окремі риси особистості, такі як перфекціонізм і альтруїзм, можуть збільшити ризик вигорання.

Неефективні механізми подолання стресу: Працівники соціальної сфери, які не мають ефективних механізмів подолання стресу, з більшою ймовірністю відчуватимуть емоційне вигорання.

Нереалістичні очікування: Працівники соціальної сфери, які мають нереалістичні очікування щодо того, чого вони можуть досягти, з більшою ймовірністю відчуватимуть розчарування та вигорання.

Наслідки

Емоційне вигорання може мати негативні наслідки як для самих працівників, так і для людей, яким вони надають

послуги. Для працівників емоційне вигорання може призвести до:

Погіршення психічного та фізичного здоров'я: Емоційне вигорання може призвести до депресії, тривоги, втоми та інших проблем зі здоров'ям.

Зниження продуктивності: Працівники, які відчувають емоційне вигорання, з більшою ймовірністю роблять помилки та мають низьку продуктивність.

Збільшення плинності кадрів: Працівники, які відчувають емоційне вигорання, з більшою ймовірністю звільняються з роботи.

Для людей, яким надають послуги, емоційне вигорання працівників соціальної сфери може призвести до:

Погіршення якості послуг: Працівники, які відчувають емоційне вигорання, з меншою ймовірністю зможуть надати якісні послуги.

Зменшення доступності послуг: Якщо працівники звільняються з роботи через емоційне вигорання, це може призвести до зменшення доступності послуг.

Погіршення результатів для клієнтів: Клієнт не отримує задовільного результату [2].

Висновки

Дослідження об'єктивних і суб'єктивних чинників емоційного вигорання працівників соціальної сфери є важливим з кількох причин. По-перше, воно може допомогти нам краще зрозуміти, чому виникає емоційне вигорання і як йому запобігти. По-друге, воно може допомогти розробити ефективні стратегії для підтримки працівників соціальної сфери та запобігання вигоранню. По-третє, це може допомогти покращити якість послуг, що надаються людям, які потребують допомоги.

Література

1. Пиголенко І. В. Емоційне вигорання фахівців із соціальної роботи. Вісник Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут". Політологія. Соціологія. Право. - 2012. - № 3. - С. 108-112.
Режим доступу:
http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKPI_soc_2012_3_20.

2. Рідкодубська Г. А. Професійне вигорання соціальних працівників. Вісник Запорізького національного університету. Педагогічні науки. 2020. № 1 (34). С. 266–271.
Режим доступу:
<https://irlykhuml.univer.km.ua/server/api/core/bitstreams/d74f97e7-400c-4862-be9e-57270fa43d98/content>.